

tanthjælpsloftet bidrager tværtimod til at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde. Det er ubegribeligt for mig, at der er så mange, der hos Socialdemokratiet og venstrefløjen sætter spørgsmålstegn ved selve det grundprincip, at det altid skal kunne betale sig at arbejde. Det er så besynderligt for mig, men den diskussion har vi jo hele tiden. Men det er derfor, loftet over kontanthjælpen er indført.

Hvis det er personlige problemer, folk har, alkoholmisbrug, stofmisbrug eller psykisk sygdom, som umiddelbart forhindrer dem i at gå på arbejde, så er det jo her, der skal sættes ind med en målrettet indsats for at afhjælpe de personlige problemer med henblik på at få de mennesker i beskæftigelse.

Og for at gentage det: Vi er altså nødt til at holde fast i, at kontanthjælpen som udgangspunkt er en midlertidig ydelse for mennesker, der har forbigående vanskeligheder af den ene eller den anden art. For mennesker med mere permanente problemer må man finde andre løsninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2118

5) Til statsministeren af:

Ole Sohn (SF):

»Vil statsministeren oplyse, om han har bedt socialministeren, jf. statsministerens pressemøde den 13. december 2005, om at komme med forslag til en særordning for psykisk syge, samt hvornår statsministeren i givet fald forventer at en særordning ligger klar til drøftelse?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår i omtaler af statsministerens pressemøde d. 13. december 2005, at socialministeren ville få til opgave at komme med forslag til en særordning for psykisk syge.

Formanden:

Jeg skal meddele, at det af hr. Ole Sohn under nr. 5 på dagsordenen opførte spørgsmål til statsministeren, spørgsmål nr. S 2118, efter ønske fra spørgeren overgår til skriftlig besvarelse.

Kl. 13.50

Spm. nr. S 2116

6) Til socialministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

»Hvordan vil ministeren sikre, at den kulegravning af kontanthjælpsområdet, som regeringen har aftalt med DF i december 2005, ikke vil forsinke den hjælp og økonomiske støtte til sindslidende, der utilsigtet rammes af kontanthjælpsloftet, som statsministeren lovede på pressemødet den 13. december 2005?«

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Egentlig ville jeg godt have haft statsministeren til at besvare det her spørgsmål, men det ville statsministeren ikke, så derfor er jeg da glad for, at socialministeren er parat til at besvare spørgsmålet.

Udgangspunktet for spørgsmålet er, at det jo efterhånden er blevet klart, at der i hvert fald er dele af kontanthjælpsloftet, som kan være til diskussion, og derfor har regeringen taget forskellige initiativer for at få belyst problemerne.

Nu har beskæftigelsesministeren så sammen med Dansk Folkeparti aftalt en kulegravning af hele kontanthjælpsområdet, hvor der tilsyneladende er en deadline, der hedder 1. januar 2007. I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at vide, om det betyder, at de muligheder, der kunne være for forbedringer for f.eks. sindslidende, som vi lige har talt om ved det foregående spørgsmål, er noget, der så på grund af denne her undersøgelse bliver udskudt ud i en fremtid, der ligner noget i retning af 2007.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil starte med at sige, at jeg jo altid gerne stiller mig til rådighed for at besvare spørgsmål fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Jeg er kun glad for den fokus, der er på det område, som jeg har ansvaret for.

Lad mig så endnu en gang lige understrege, som det jo tydeligt er fremgået af debatten i forbindelse med de tidligere spørgsmål, at kontanthjælpsloftet ikke er til diskussion.

Sagen er, at der allerede i dag findes en række tilbud til mennesker med sindslidelser, der kan hjælpe dem til at bevare kontakten med arbejdsmarkedet. Der er vikarordninger, der er mentorordninger, og der er mange andre gode initiativer rundt omkring, som viser sig at give personer med sindslidelse muligheden for at være på arbejdsmarkedet.